

[A. Lyngø.]

har samtidig sparet staten for penge ved at dække det udækkede behov for flere butikker, mere personale og flere varer.

Boligstøttebekendtgørelsen har nu været i kraft i 5 år, og til næste år søges atter 6 mill. kr. til boligstøtte. En ny, formentlig revideret, udgave er under udarbejdelse. Der er grund til at støtte den i Grønland nye byggemåde med flerfamiliehuse i byerne, fordi den tidligere byggemåde med parcelhuse udvider byerne uforholdsmæssigt og medfører stigende udgifter til el-værksudvidelser, veje, vandforsyning og andre tekniske installationer. En byggemåde, der delvis stimulerer til selvbyggeri — naturligvis under betryggende fagligt tilsyn — og af landets egne materialer, vil endvidere kunne aflaste statsmidlerne og bevirke, at man for samme beløb kan bygge flere huse.

Til slut vil jeg gerne sige et par ord om nationalindkomsten i Grønland. Af de oplysninger, jeg har kunnet fremskaffe, ses, at nationalindkomsten i 1955-56 udgjorde 135 mill. kr., medens nationalindkomsten i Danmark var på 30 760 mill. kr. Af disse 135 mill. er de 53 mill. kr. privat forbrug, altså indtægter, som stammer fra de frie erhververes indtægter, lønmodtagernes arbejds løn og tjenestemændenes lønninger, det giver 10 000 kr. pr. husstand eller 2 000 kr. pr. persona; men forbruget for den egentlige, i landet hjemmehørende grønlandske befolkning er på 30 mill. kr. eller ca. 1 200 kr. pr. persona.

Det offentlige forbrug, d. v. s. statens og landskassens driftsudgifter — heraf landskassens 5,5 mill. kr. — udgjorde samme år 49 mill. kr. i Grønland. Det giver 9 500 kr. pr. husstand og 1 900 kr. pr. indbygger. I Danmark er tallene 2 785 mill. kr. for civilt forbrug, eller 2 000 kr. pr. husstand og 600 kr. pr. indbygger. Hertil kommer de militære udgifter på 930 mill. kr. Det ses heraf, at de offentlige driftsudgifter i Grønland er mere end 3 gange så høje som i Danmark. Årsagen hertil har jeg allerede nævnt.

I øvrigt skal jeg afholde mig fra at anstille flere betragtninger på grundlag af tallene — hertil er tiden alt for kort. Men så meget kan jeg sige, at tallene viser, at indtægtsmulighederne og levefoden i Grønland er endnu alt for lav i sammenligning med forholdene hernede. Alene af denne grund er der grund

til — efter min mening — at investeringerne udvides, eventuelt på grundlag af privat indsats, og jeg forbeholder mig at komme tilbage til endnu flere spørgsmål i finansloven, når jeg har haft tid til at sætte mig mere grundigt ind i den.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Min motivering for at bede om tilladelse til at gøre en kort bemærkning er, at det ærede medlem hr. J. M. Pedersen i går fremsatte en udtalelse, der gik ud på, at retsforbundet før valget havde talt om, at det ville blive nødvendigt at forhøje skatter og afgifter efter valget. Jeg tænkte, at det beroede på en erindringsforskydning, og hæftede mig ikke mere ved det, men i dag gentog det ærede medlem hr. J. M. Pedersen den samme udtalelse og fæstnede den direkte til den højtærede minister hr. Viggo Starckes tale aftenen før valget.

Det ærede medlem sagde omtrent således: den højtærede minister sagde aftenen før valget, at højere skatter og afgifter ville blive nødvendige for at dække kasse mangelen.

Jeg beder det ærede medlem dokumentere denne udtalelse. Jeg har forgæves prøvet i de referater, der er til rådighed af den højtærede minister hr. Viggo Starckes tale før valget, at finde noget som helst, som berettiger det ærede medlem til den påstand. Så vidt jeg kan se, har den højtærede ministers taler op til valget og også aftenen forinden valget handlet om skattelettelse. Ærede medlemmer vil endnu erindre sætningen: „det er skattestop, vi har brug for“, som var en af de mest rammende og malende sætninger til at udtrykke retsforbundets politik i talen aftenen før valget.

Jeg beder om en dokumentation; jeg gør det, fordi det er ganske urimeligt, at der nu skal brede sig en myte om retsforbundets stilling før valget. Jeg gør det, fordi jeg meget vel ved, hvad det var, der skete aftenen før valget, når der blev talt om skatter. Det, der skete, var, at retsforbundet erklærede, at hvis nogen af de 4 gamle partier kom til at danne regering, ville vi få højere skatter og afgifter; men det er rigtignok noget helt andet end at påstå, at retsforbundet modigt over for befolkningen erklærede sin vilje til at bidrage dertil,